

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL U. D. SKUNDO**

2021 m. balandžio 16 d. Nr. S- 47 (7-29/2021)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš pirmininko Evaldo Raistensko, narių Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus ir Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo U. D. (toliau – Pareiškėja) 2021-01-30 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2021-01-11 Sprendimo gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-8082 (toliau – Inspekcijos sprendimas, skundžiamas sprendimas), dalyvaujant atsakovo atstovei N. A. 2021-03-23 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu, Pareiškėjai ar jos įgaliotai atstovei Komisijos posėdyje nedalyvaujant.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja nesutinka su skundžiamu Inspekcijos 2021-01-11 Sprendimu gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-8082.

Pasak Pareiškėjos, iš Inspekcijos ji 2020-11-11 gavo pranešimą dėl mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo (įskaitymo) senaties termino Nr. RMA-21315, kuriuo informuota apie artėjančią pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) permokos (skirtumo) gražinimo (įskaitymo) senaties terminą. Minėtame pranešime buvo nurodytos PVM mokesčio gražinimo sumos už atskirus laikotarpius, taip pat ir už 2015-08-28–2016-12-31 laikotarpį. Pareiškėja 2020-12-29 pateikė 3 prašymus dėl PVM mokesčio permokos gražinimo, iš kurių du operatyviai buvo tenkinti, priimtas sprendimas gražinti permoką bei pinigai pervesti į banko asmeninę sąskaitą. Dėl trečiojo 2020-12-29 prašymo Nr. (17.16-40) GES-690899 Pareiškėja gavo Inspekcijos 2020-12-30 raštą Nr. (17.17-40) RES-302825 dėl papildomų dokumentų pateikimo. Prašomus dokumentus Pareiškėja pateikė 2021-01-05 raštu Nr. (17.17-40) GES-10522.

Pareiškėjos teigimu, jos žinojimą apie mokesčio permokos buvimą patvirtina pranešimo iš Inspekcijos gavimas, konsultavimasis su Inspekcijos darbuotojais dėl PVM mokesčio permokos gražinimo, dokumentų ir pačio prašymo pateikimas. Pasak Pareiškėjos, jei būtų anksčiau gavusi Inspekcijos priminimą, viską būtų sutvarkiusi laiku.

Skunde prašoma atsižvelgti į šias aplinkybes: Pareiškėja yra fizinis asmuo ir PVM mokėtoja tapo pirmą kartą, todėl iki galo nesuprato PVM mokesčio gražinimo niuansų; visada laiku pateikdavo PVM deklaracijas ir kitus dokumentus; nepadarė žalos valstybės biudžetui; iš valstybės karantino metu su vyru neprašė jokios paramos ir pašalpų, patys vykdo veiklą ir siekia užsidirbti; visada iš Inspekcijos gaudavo priminimus apie deklaracijos pateikimą, tačiau pranešimo dėl artėjančio PVM mokesčio permokos gražinimo senaties termino anksčiau nėra gavusi. Taip pat skunde akcentuojama ir prašoma atsižvelgti ir į tai, kad Pareiškėjos šeima yra jauna, 2018-07 mėn. pradėjo lauktis vaiko, kuris gimė 2019-04-17, todėl mažiau dėmesio skyrė veiklai. Šiuo metu Pareiškėja laukiasi antrojo vaiko, kuris turi gimti 2021-05 mėn., todėl 668 Eur praradimas būtų finansiškai labai skaudus.

Išdėstytų argumentų pagrindu Pareiškėja prašo panaikinti Inspekcijos sprendimą.

Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės), ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2020-12-29 Prašymą gražinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį nusižengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-690899, ginčijamu 2021-01-11 sprendimu negražino Pareiškėjai 668 Eur PVM, suėjus MAĮ 87 straipsnio 13 dalyje nustatytam mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo (įskaitymo) senaties terminui.

Inspekcija sprendime cituoja MAĮ 87 straipsnio 13 dalį ir nurodo, kad jei atitinkamame mokesčio įstatyme nenustatyta kitaip, mokesčio permoka gali būti gražinta (įskaityta), jeigu ji susidarė ne anksčiau kaip per atitinkamą MAĮ 68 straipsnyje nurodytą mokesčių apskaičiavimo ar perskaičiavimo terminą, – skaičiuojama atgal nuo įskaitymo dienos, kai įskaitymas atliekamas mokesčių administratoriaus iniciatyva be atskiro mokesčių mokėtojo prašymo, o kai yra mokesčių mokėtojo prašymas, – skaičiuojama atgal nuo šio prašymo pateikimo dienos. Jei iki prašymo pateikimo mokesčių mokėtojas atlieka veiksmą, liudijantį tai, kad jis žino apie mokesčio permokos buvimą ir siekia ją susigražinti (įskaityti), minėtas terminas skaičiuojamas nuo to veiksmo atlikimo dienos. Šiuo atveju mokesčių mokėtojas prie prašymo gražinti (įskaityti) mokesčio permoką privalo pateikti mokesčių administratoriui minėto veiksmo atlikimą pagrindžiančius įrodymus.

Pagal MAĮ 68 straipsnio 1 dalį, jei kitaip nenustatyta šiame straipsnyje ar atitinkamo mokesčio įstatyme, mokesčių mokėtojas ar mokesčių administratorius mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali ne daugiau kaip už einamuosius ir trejus praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kuriais pradedama mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos.

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėja 2020-12-29 pateikė prašymą gražinti 668 Eur PVM permoką, susidariusią už laikotarpį nuo 2015-08-28 iki 2016-12-31. Inspekcijos duomenimis, Pareiškėja anksčiau prašymų gražinti (įskaityti) PVM permokas už minėtą laikotarpį ir / ar prašymų išduoti mokesčių prievolių likučių suderinimo aktą neteikė. Su prašymu gražinti mokesčio permoką (skirtumą) Pareiškėja pateikė 2015-11-17 išrašytą UAB "A1" PVM sąskaitą faktūrą Nr. SKP-065596 už įsigytą nešiojamąjį kompiuterį MacBook Pro 13.3, tačiau nepateikė apie Pareiškėjos žinojimą dėl mokesčio permokos buvimą ir siekio ją susigražinti (įskaityti) patvirtinančių dokumentų, kurių Inspekcijos 2020-12-30 raštu Nr. (17.17-40) RES-302825 per Inspekcijos portalo autorizuotų elektroninių paslaugų sritį Mano VMI buvo paprašyta pateikti.

Inspekcijos teigimu, pagal Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo (toliau – PMĮ) 1 priedėlį kilnojamajam materialiam turtui, priskirtam ilgalaikio turto grupei „Kompiuterinė technika ir ryšių priemonės (kompiuteriai, jų tinklai ir įranga)“, nustatytas 3 metų nusidėvėjimo normatyvas. Sprendime nurodoma, kad pagal MAĮ 68 straipsnio 4 dalies 7 punktą PVM permokos, susidariusios dėl kilnojamojo ilgalaikio turto įsigijimo, gražinimui taikomas ilgesnis nei einamųjų ir trejų praėjusių kalendorinių metų senaties terminas, bet ne ilgesnis nei einamųjų ir penkerių praėjusių kalendorinių metų senaties terminas, kai pagal PVMĮ nuostatas daroma ilgalaikio turto, kuriam nustatytas ne trumpesnis kaip 4 metų nusidėvėjimo (amortizacijos) normatyvas, atskaita, nes tokios atskaitos tikslinimo laikotarpis yra penkeri metai. Pasak Inspekcijos, Pareiškėjos įsigytam ilgalaikiam turtui netaikomos MAĮ 68 straipsnio 4 dalies 7 punkto nuostatos, nes nustatytas 3 metų nusidėvėjimo normatyvas.

Inspekcija, atsižvelgusi į tai, kad prašoma gražinti 668 Eur PVM permoka susidarė laikotarpiu nuo 2015-08-28 iki 2016-12-31, t. y. anksčiau nei per einamuosius ir trejus praėjusius kalendorinius metus, ir Pareiškėja nepateikė dokumentų, patvirtinančių jos žinojimą ar siekį susigražinti PVM permoką (skirtumą), bei vadovaudamasi MAĮ 87 straipsnio 13 dalimi, Pareiškėjai skundžiamu sprendimu permokos negražino, suėjus PVM permokos (skirtumo) gražinimo senaties terminui.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas atmetinas, ginčijamas Inspekcijos 2021-01-11 Sprendimas grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-8082 tvirtintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo atsisakyta Pareiškėjai grąžinti 668 Eur PVM permoką, teisėtumo ir pagrįstumo.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėja 2020-12-29 pateikė Prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį nusižengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-690899, kuriuo prašė grąžinti 668 Eur PVM permoką, susidariusią už laikotarpį nuo 2015-08-28 iki 2016-12-31: 407 Eur už laikotarpį nuo 2015-08-28 iki 2015-12-31; 92 Eur už laikotarpį nuo 2016-01-01 iki 2016-06-30; 169 Eur už laikotarpį nuo 2016-07-01 iki 2016-12-31. Mokesčių administratoriaus duomenimis Pareiškėja ankstesnių prašymų grąžinti (įskaityti) PVM permokas už minėtą laikotarpį ir / ar prašymų išduoti mokesčių prievolių likučių suderinimo aktą Inspekcijai neteikė. Inspekcijos 2020-12-30 raštu Nr. (17.17-40) RES-302825 per autorizuotą elektroninių paslaugų sritį Mano VMI Pareiškėjos paprašyta pateikti permokos susidarymą bei Pareiškėjos žinojimą dėl mokesčio permokos buvimo ir siekio ją susigrąžinti (įskaityti) patvirtinančius dokumentus. Pastarųjų įrodymų Pareiškėja nepateikė, tačiau pateikė 2015-11-17 išrašytą UAB "A1" PVM sąskaitą faktūrą Nr. SKP-065596 už įsigytą nešiojamąjį kompiuterį MacBook Pro 13.3, kurio apmokestinamoji vertė – 1102,55 Eur, pirkimo PVM – 231,54 Eur. Pateiktoje Individualioje veikloje naudojamo ilgalaikio materialiojo turto deklaracijoje FR0457 Pareiškėja minėtą nešiojamąjį kompiuterį 100 proc. priskyrė vykdomai veiklai. Nustačiusi, kad pagal PMĮ 1 priedėlį kilnojamajam materialiam turtui, priskirtam ilgalaikio turto grupei „Kompiuterinė technika ir ryšių priemonės (kompiuteriai, jų tinklai ir įranga)“, yra numatytas 3 metų nusidėvėjimo normatyvas, Inspekcija sprendė, kad Pareiškėjos įsigytam ilgalaikiam turtui netaikomos MAĮ 68 straipsnio 4 dalies 7 punkto nuostatos, pagal kurias PVM permokos, susidariusios dėl kilnojamojo ilgalaikio turto įsigijimo, grąžinimui taikomas ilgesnis nei einamųjų ir trejų praėjusių kalendorinių metų senaties terminas. Skundžiamu sprendimu konstatuota, kad Pareiškėjos prašomai grąžinti 668 Eur PVM permokai už laikotarpį nuo 2015-08-28 iki 2016-12-31 yra suėjęs MAĮ 87 straipsnio 13 dalyje nustatytas mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) senaties terminas ir Pareiškėja nepateikė dokumentų, patvirtinančių, kad iki prašymo grąžinti mokesčio permoką pateikimo ji atliko veiksmą, liudijantį tai, kad ji žinojo apie mokesčio permokos buvimą ir siekė ją susigrąžinti.

Pareiškėja nesutinka su skundžiamu sprendimu ir, jos nuomone, nepagrįstai negrąžinta 668 Eur PVM permoka, nes pateikti visi mokesčių administratoriaus prašomi dokumentai, pagrindžiantys grąžintiną PVM permoką. Pareiškėjos žinojimą apie mokesčio permokos buvimą patvirtina pranešimo iš Inspekcijos gavimas, konsultavimasis su Inspekcijos darbuotojais dėl PVM mokesčio permokos grąžinimo, dokumentų ir pačio prašymo pateikimas.

Nagrinėjamoje byloje aktualus teisės normų, reglamentuojančių PVM permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) senaties terminą, aiškinimas ir taikymas. PVMĮ 91 straipsnio 1 dalis numato, jog PVM permoka ir už atitinkamą mokesčių laikotarpį susidaręs PVM skirtumas įskaitomi (grąžinami) MAĮ nustatyta tvarka ir terminais, atsižvelgus į šiame straipsnyje nurodytas išimtis ir apribojimus. Ginčo teisinių santykių metu aktualioje MAĮ 87 straipsnio 13 dalies redakcijoje įtvirtinta, kad jei atitinkamame mokesčio įstatyme nenustatyta kitaip, mokesčio permoka gali būti grąžinta (įskaityta), jeigu ji susidarė ne anksčiau kaip per atitinkamą šio įstatymo 68 straipsnyje nurodytą mokesčių apskaičiavimo ar perskaičiavimo terminą, – skaičiuojama atgal nuo įskaitymo dienos, kai įskaitymas atliekamas mokesčių administratoriaus iniciatyva be atskiro mokesčių mokėtojo prašymo, o kai yra mokesčių mokėtojo prašymas, – skaičiuojama atgal nuo šio prašymo pateikimo dienos. Jei iki prašymo pateikimo mokesčių mokėtojas atlieka veiksmą, liudijantį tai, kad jis žino apie mokesčio permokos buvimą ir siekia ją susigrąžinti (įskaityti), minėtas terminas skaičiuojamas nuo to veiksmo atlikimo dienos. Šiuo atveju mokesčių mokėtojas

prie prašymo grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką privalo pateikti mokesčių administratoriui minėto veiksmo atlikimą pagrindžiančius įrodymus.

MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, numatyta, kad jeigu kitaip nenustatyta šiame straipsnyje ar atitinkamo mokesčio įstatyme, mokesčių mokėtojas ar mokesčių administratorius mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali ne daugiau kaip už einamuosius ir trejus praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kuriais pradėdama mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos. Viena iš išimčių dėl mokesčio apskaičiavimo ar perskaičiavimo ilgesnio senaties termino taikymo numatyta MAĮ 68 straipsnio 4 dalies 7 punkte. Šios normos turinį lingvistiškai ir sistemiškai aiškinant kartu su PVMĮ 67 straipsnio 1 dalies 2 punktu ir to paties straipsnio 2 dalimi, suponuoja išvadą, jog dėl kilnojamojo ilgalaikio turto įsigijimo susidariusios PVM permokos grąžinimui taikomas ilgesnis nei einamųjų ir trejų praėjusių kalendorinių metų senaties terminas, bet ne ilgesnis nei einamųjų ir penkerių praėjusių kalendorinių metų senaties terminas, kai pagal PVMĮ nuostatas daroma ilgalaikio turto, kuriam nustatytas ne trumpesnis kaip 4 metų nusidėvėjimo (amortizacijos) normatyvas, atskaita.

Atsižvelgus į aptartą norminį reglamentavimą bei į tai, kad pagal Pareiškėjos pateiktą UAB "A1" 2015-11-17 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą Nr. SKP-065596 įsigytam nešiojamajam kompiuteriui MacBook Pro 13.3 yra numatytas 3 metų nusidėvėjimo normatyvas pagal PMĮ 1 priedėlį, Komisijos vertinimu, ginčo atveju pagrįstai vadovautasi MAĮ 68 straipsnio 1 dalimi, numatančia mokesčio apskaičiavimą arba perskaičiavimą, atitinkamai ir mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimą ne daugiau kaip už einamuosius ir trejus praėjusius kalendorinius metus.

Remiantis šiame sprendime pacituotą MAĮ teisės normų turiniu, teigtina, kad nagrinėjamoje byloje Pareiškėjos PVM permoka gali būti grąžinta (įskaityta), jeigu ji susidarė ne anksčiau kaip per einamuosius ir prieš juos einančius trejus kalendorinius metus – skaičiuojant atgal nuo mokesčių mokėtojos prašymo pateikimo dienos. Tačiau jei iki prašymo pateikimo Pareiškėja atliko veiksmą, liudijantį tai, kad ji žinojo apie mokesčio permokos buvimą ir siekė ją susigrąžinti (įskaityti), minėtas terminas skaičiuojamas nuo to veiksmo atlikimo dienos. Vadinasi, mokesčio permokos grąžinimo termino pradžios skaičiavimas aptartu atveju siejamas su Pareiškėjos prašymo grąžinti mokesčio permoką pateikimo momentu arba jos atliktu veiksmu, bylojančiu apie tai, kad ji žinojo apie mokesčio permokos buvimą ir siekė ją susigrąžinti (įskaityti) anksčiau nei pateiktas prašymas.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėjos prašymas grąžinti 668 Eur PVM permoką, susidariusią laikotarpiu nuo 2015-08-28 iki 2016-12-31, pateiktas tik 2020-12-29, t. y. suėjus einamųjų ir trejų praėjusių kalendorinių metų mokesčio apskaičiavimo arba perskaičiavimo, be kita ko, ir mokesčio permokos grąžinimo (įskaitymo) senaties terminui.

Pareiškėjos skunde detalizuojami veiksmai, tariamai įrodantys jos žinojimą apie ginčo PVM permokos buvimą, (kaip antai, pranešimo iš Inspekcijos gavimas, konsultavimasis su Inspekcijos darbuotojais dėl PVM mokesčio permokos grąžinimo, dokumentų ir pačio prašymo pateikimas), Komisijos vertinimu, taip pat atlikti praleidus MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą mokesčio apskaičiavimo arba perskaičiavimo senaties terminą. Tai patvirtina ir Pareiškėjos skundo turinys, iš kurio matyti, kad aptarti veiksmai dėl ginčo PVM permokos grąžinimo Pareiškėjos atlikti tik gavus 2020-11-11 Inspekcijos pranešimą Nr. RMA-21315. Bylos duomenimis, minėtu pranešimu Pareiškėja informuota apie Inspekcijos apskaitos informacinėje sistemoje užregistruotas PVM permokas (skirtumus): 75 Eur už laikotarpį nuo 2017-01-01 iki 2017-06-30 bei 54 Eur už laikotarpį nuo 2017-07-01 iki 2017-12-31. Duomenų apie Pareiškėjos turimą ginčo 668 Eur PVM permoką aptartu Inspekcijos pranešimu nepateikta, todėl Pareiškėja skunde klaidinančiai teigia, kad minėtame pranešime nurodyta ir 2015-08-28–2016-12-31 laikotarpiu susidariusi PVM permoka.

Įvertinusi pateiktą ginčo medžiagą, Komisija konstatuoja, jog byloje nepateikta jokių objektyvių duomenų, įrodančių, kad Pareiškėja iki 2020-12-29 pateikto prašymo grąžinti mokesčio permoką būtų atlikusi veiksmą, patvirtinantį jos žinojimą apie ginčo 668 Eur PVM permokos buvimą ir siekį ją susigrąžinti. Byloje nenustatyta, kad Pareiškėja būtų teikusi ankstesnius prašymus grąžinti (įskaityti) 668 Eur PVM permoką už laikotarpį nuo 2015-08-28 iki

2016-12-31, tuo pačiu, kad būtų teikusi ir prašymus išduoti mokestinių prievolių likučių suderinimo aktą. Pareiškėja kartu su skundu Komisijai taip pat nepateikė aptartų ar kitų objektyvių įrodymų, kurių pagrindu būtų galima pripažinti Pareiškėjos žinojimą bei siekį susigrąžinti ginčo mokesčio permoką anksčiau nei suėjo permokos gražinimo (įskaitymo) senaties terminas bei pateiktas 2020-12-29 prašymas dėl mokesčio permokos gražinimo.

Vertinant Inspekcijos sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą, Pareiškėjos skunde prašoma atsižvelgti į subjektyvaus pobūdžio aplinkybes, kaip antai, kad Pareiškėja yra fizinis asmuo ir PVM mokėtoja tapo pirmą kartą, todėl iki galo nesuprato PVM mokesčio gražinimo niuansų, kad visada laiku pateikdavo PVM deklaracijas ir kitus dokumentus, kad Pareiškėja nepadarė žalos valstybės biudžetui, kad iš valstybės karantino metu su vyru neprašė jokios paramos ir pašalpų, patys vykdo veiklą ir siekia užsidirbti, kad Pareiškėjos šeima yra jauna, turi mažamečių vaikų ir kt. Šiuo aspektu Komisija pastebi, kad nurodytos aplinkybės MAĮ 87 straipsnio 13 dalies nuostatų kontekste nepripažintinos Pareiškėjos veiksmis, liudijančiais apie jos žinojimą dėl ginčo mokesčio permokos buvimo ir siekį susigrąžinti minėtą permoką, todėl neturi įtakos skundžiamam Inspekcijos sprendimui.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2011-11-14 sprendime administracinėje byloje Nr. A-556-2747/2011 yra akcentavęs, jog MAĮ 87 straipsnio 13 dalyje įstatymų leidėjas apibrėžė naikinamąjį terminą, kuriam suėjus mokesčio permoka nebegali būti gražinta. Naikinamasis terminas pagal savo pobūdį apibrėžia norminių aktų suteiktos teisės ar pareigos galiojimą laiko atžvilgiu, jis negali būti atnaujintas ir pasibaigus aptartam terminui, tuo pačiu pasibaigia ir teisės aktų suteikta teisė ir pareiga. Nagrinėjamų ginčo nuostatų kontekste tai reiškia, jog jei mokesčių mokėtojas praleido MAĮ nustatytą trejų metų senaties terminą, nesikreipdamas į mokesčių administratorių dėl mokesčio permokos gražinimo, jis praranda teisę reikalauti ją gražinti, o mokesčių administratoriaus prievolė gražinti mokesčių mokėtojui permoką pasibaigia.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, jog skundžiamu Inspekcijos sprendimu pagrįstai, vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 13 dalimi, atsisakyta Pareiškėjai gražinti laikotarpiu nuo 2015-08-28 iki 2016-12-31 susidariusią 668 Eur PVM permoką, pripažinus, jog ji susidarė anksčiau nei per einamuosius ir trejus praėjusius kalendorinius metus bei Pareiškėjai nepateikus įrodymų, patvirtinančių jos žinojimą ar siekį susigrąžinti ginčo PVM permoką iki prašymo pateikimo. Komisijos vertinimu, Pareiškėjos skundo argumentai nesudaro pagrindo naikinti ginčijamo Inspekcijos sprendimo, kuris laikytinas pagrįstu ir teisėtu.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2021-01-11 Sprendimą gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-8082.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narys

Andrius Venius